

Előfizetési árak:

Egy évre 12 fr.
Félévre 6 fr.
Negyedévre 3 fr.
Egy órára 1 fr.
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Uri-
utca 276. sz., nová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek
Ferencz-József-ter,
Bauer-féle ház
nová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
vasár- és ünneppnapok
kivételeivel.

A polgári eljárás reformja.

Nagy-Becskerek, február 27.

A minap került a képviselőházhoz, öt ügyvédi kamara véleményével, a sommás eljárásról és a végrehajtási törvény módosításáról szóló törvényjavaslat.

A sajtó és mi különösen, a szabad-
elvé haladásnak zászlóját lobogtattuk
és évek hosszú során át küzdöttünk
a reformokért.

Mindamellet e téren csak az óva-
tos haladásnak vagyunk barátai, mert
itt egy elhamarkodott, vagy csak egy
nem szerencsés keresztlvitt ujtás
akár az eljárásban, akár az anyagi
jogszabályokban, kiszámíthatlan káro-
kat okoz, melyeket még a késő nem-
zedékek is megéreznek.

Egy pénzügyi vagy közgazdasági
fiaskót, kárt elvisel, elfelejt a nemzet,
mert könnyen kiköszörülhet, de a
családi, örökösödési vagy az eljárás
terén törvénybe iktatott szabálynak
káros hatása mindegyikünk minden-
napi életében nyilatkozik; az egye-
seknek jelenét vagy egész jövőjét
tönkre teheti; az egyes ember sza-
badságát, erkölcsi súlyát, családi ál-
lását agyon nyomhatja.

Igy azon kell dolgoznunk, hogy az
igazságügyi reformok inkább lassabban
épüljenek ki, de biztos alappal, telje-
sen éretten, mintegy kifejező ulése-
képen a magyar jogászvilág közvéle-
ményének.

Az alkotmányos idők a ugy is
történt, s nem hanyagság vagy
véletlen szeszelye, hogy még nincs
kodifikált magánjogunk, büntető el-
járásunk.

A mostani reformot is ezen szem-
pontból méltányoljuk s ítéletünk
helyessége mellett szól az, hogy ez
már a negyedik vagy ötödik, a mely
nyilvánosságra került s az eddigiek
nem éltek túl születésüket s nem
nyerték meg teljesen a közvéleményt.

A sommás eljárás törvényjavaslata
jobbadán a Plósz-féle, általunk már
ismertetett javaslatot foglalja magában
némi helyesbítésekkel.

A járásbírók hatáskörét kiszé-
lesíti, a birtok, telekkönyvi, örökös-
dési, számadási és megtámadási perek-
kel, a mit helyesnek tartunk, mert
ma is többé-kevésbé a perrendtartás
tágitó magyarázata mellett folynak
ilyen perek a járásbírók előtt. De
másrészt azért is, a járásbíróknál
szóbeliség és a felek jelenlétében
egy bírósági is gyorsabban, kevesebb
alakissággal jár el és esetleges téve-
dése épp úgy helyrehozható, mint a
törvényszékek tévedése.

A tárgyalás szóbeli lesz.

A bizonyítás terén gyökeres az ujtás,
mert a bírósági teljesen szabadon
mérlegelheti a bizonyítékokat, ami
nem épp nagyon szerencsés, mert
önkénykedésre csábítja a bírót s mert
ma még nem egészen teljes, gyakor-
lati készütséggel rendelkeznek az al-

járásbírók, a mi azonban nyolcz-tíz
év mulva, mikor minden aljárásbíró
a törvényszékektől kerül a járásbíró-
ságokhoz, nem fog bajt okozni.

Az esküvel való bizonyítást elveti
a javaslat. Ez nagyon helyes intézke-
dés, de csak azért, mert a perlekedő
fél eskü alatt kihallgatható: különben
elhízázott alkotás lenne, ha meggon-
doljuk a nép irástudatlanságát és ala-
acsony mivelttségét.

A nép zöme se tanukat nem hi az
ügylet-kötéshez, sem írásba nem fog-
lalja megállapodásait, vakon hisz a
szónak, még ha megcsalták is.

A járásbíróktól föllebbezett ügyek-
ben a törvényszékek ítéleznek. Ez
is inkább jó elméletben, mint az élet-
ben, de megbarátkozunk véle, mert
az eljárás itt is nyilvános és szóbeli.

Némely fontosabb alaki sérelmek és
az anyagi jogszabály helytelen alkalm-
mazása, vagy mellőzése esetében a
járásbírók föllebbezhetetlen és a
törvényszékek II-od foku ítéletei ellen
is a királyi ítéltáblához felülvizgá-
lati kérelemnek lesz helye, hasonlóan,
mint most a járásbíróknál folyó
némely büntető ügyben. Ez intézke-
dés helyességét örömmel konstatáljuk
és épp mint ma, a fenytő ügyekben
csak igazán adott alkalommal fogjuk
igénybe venni.

Ezek főbb vonalokban a mostani
eljárásról való ujtások s az előző ja-
vaslatok mutatják, hogy megérett rá
jelen jogrendünk s hogy alapjában s

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Az atya.

Thord Oeveras a legerőteljesebb ember
az egyház községben; róla fogok elbeszél-
ni.

Egy napon, egyenes testtartással és komoly
arczczal betoppan a tiszteletes ur dolgozó
szobájában: „Egy gyermekem van és meg-
akarom kereszteltetni.”

„Milyen nevet adjunk neki?”

„Finn, atyám nevével.”

Megmondta a nevet; és rokonai, férfiak
és asszonyok, legtekintélyesebbek voltak a
faluban.

„Akarsz-e még valamit mondani?” —
kérde a pap fürkészve. A földmives elhall-
gatott. „Egyedül szeretném megkeresztel-
tetni, nem a többiekkel egyszerre” —
mondá. „Tehát egy szombati napon. Szive-
sben jövő hét szombatián, délben 12
órákor.”

„Es még valamit?” — kérde újra a pap.

„Nem, nincs más mondani valóm.”

A földmives ujjai között forgatta a
kalapját, mintha menni akart volna. Ekkor
főllt a pap. „Igy hát mondjak én vala-
mit,” — megfogta a földmives kezét és
szemei közé tekintve, szolt:

„Adja Isten, hogy örömed teljék benne.”

Tizenhat év mulva Thord megint a tisz-
teletes urnál találjuk. „Jó dolgod van?”
Thord — mondá a pap, ki rajta semmi
változást nem tapasztalt. „Ninesenek gond-
jaim — válaszolt Thord.”

A pap elhallgatott; kevés idő mulva
kérdé: „Hát ez egyszer mi nyomja szí-
vedet?” „Ma a fiamért jövök, kinek kon-
firmációra kell jönnie.”

„Az, okos fiu.”

„En csak azután akarom megajándékozni,
ha előbb megtudom, hányadik helyet fog-
lalja el a templomban.”

„Hát, az első.”

„Igen, én is így hallottam, és ime hoz-
tam 10 tallért.”

„Van-e valami mondanod?” — kérde a
pap, reá feltekintve.

„Nem, ninesen semmim.”

Es Thord eltávozott.

Nyolcz év mult el azután. Egyszer vala-
mi nesz hallatszik a tiszteletes szobaajtá-
nál; Thord-dal sok férfi jött.

Feltekint a pap és megismerte.

„Ma este nagy kísérettel jösz.”

„Igen, akarnám, hogy a fiam házassága
Caren Storlinden, Gudmund leányával, ki-
hirdessék, ki szintén itt van.”

„Hisz ez a legvagyonosabb leány az
egész faluban.”

„Ugy van, így beszélük,” — felelt a föld-
mives és egyik kezével elsimitá homloká-
ról a haját.

A pap kissé gondokba elmerülve; nem
szolt semmit; aztán bevezeti a könyvbe a
nevet és aláírás végett átnyújtja az embe-
reknek. Thord három tallért tett az asz-
talra.

„Engem csak egy illet,” — mondá a
pap.

„Tudom, de ninesen más fiam, és min-
dent módja szerint szeretném megtenni.”

A pap felszedi a pénzt.

„Thord már harmadizben jösz hozzám
fiadért.”

„De most legalább be is végeztem” fe-
lelt Thord, és tárczáját betéve, mond egy:
„Adj Isten!” és a többi ember után
ballag.

Tizennégy nap mulva, az atya és fia,
csendes derült napon csónakon, Storlinden
tanya felé eveztek, hogy a mennyegzői
teendőket rendezzék.

„Nem ülök jól a deszkán!” szolt a vö-
legény és feláll a csónakon, hogy jobban
elhelyezze. Akkor a deszka, a melyen ült,
elcsuszik, ő belebukik, fölemeli kezét és a
visbe merül.

„Fogd az evezőt!” kiált az atya és fel-
ugorva felé nyújtja az evezőt. A legény
neki-rugaszkodott; de erejét elvesztette.

„Várj, várj!” kiált az atya és még kö-
zelebb nyújtja az evezőt. Ekkor az ifju
hanyat fekve, élesen atyjára tekint és
örökre elmerül.

Thord nem akarta ezt elhitetni magával;

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 41. száma van csatolva.

nagyjában a javaslat haszonnal fog járni, ha törvénynyé válik.

Senki sem várhatott itt valami nagyon újat, annak mai rendszerünkkel szervesnek kell lenni s csak mulhatatlanul szükséges változtatásokra szabad kiterjeszkednie.

Elvárjuk, hogy az országgyűlés e javaslatot jóakarattal, teljes higgadsággal fogja tárgyalni s a képviselőház jogászai tapasztalataikkal elsimitják a hézagokat.

Egy képviselő válasza. Említettük már lapunkban, hogy Székestehérvárról 4548 állítólagos aláírással a képviselőházhoz kérvényeket nyújtottak be, melyekben „Ferencz József királyjal együtt” tiltakoznak a polgári házasság behozatala ellen. A kérvények támogatására felkérték a város országgyűlési képviselőjét, Tóth Aladárt is, a ki, mint értesülünk, erőyes hangon irt nyílt levélben adta meg a választ e felhívásra.

Az aláírókat utalja azon nyilatkozatának újból való gondosabbátolvasására, melylyel — a karácsonykor nála járt monstre-küldöttség előtt — az egyházpolitikai kérdésekben elfoglalt álláspontját, a legnagyobb nyíltsággal és egyenességgel kifejtette s a mely kijelentése szigorú következetességgel folyt a választóinak felleptekor adott programjából. A bisalom megvonásával való fenyegetéssel szemben önéretes hangon utal adott programjára, melyet semmiféle kialakulás, pressió avagy reverzális nem befolyasolt. Mandatumot vállalni kialakulásokat utján, ily megkötésekkel, valamint a mutban, ugy a jövőben is tiltam alkotmányos erzüete! Elesen eliteli as apostoli kiraly nevelvel való agitációt as eddig még elő nem terjesztett ismeretlen törvénytervezetekkel szemben. A nyílt levél hivatkozással az alkotmány iránti tiszteletre es a politikai tisztességtudásra, oda konkludál, hogy a hasa szolgálatát az lsten szolgálatával, a hazafiságot a vallásossággal minden igaz honpolgárnak össze kell egyeztetni!

megállítja a esónakot, magánkívül tekint azon toba, azon helyre, hol fia elmerült, szinte mintha várta volna, hogy felbukjek. Néhány buborék emelkedett azután meg, egynehány, azután csak egy — nagy — mely eloszlott és a tötükre nyugodt lett.

Az emberek három nap és három éjjel látták tévelyegni a tavon étlenül, álmatlanul; ő fia után halászott. Vegre ráakadt, kivonszolta a partra és hazavitte.

Ezen naptól körülbelül egy év telt el. Késő őszi estén valaki kopogtat a tiszteletes ur ajtaján, és egy kisse előrehajlott, szikár, magas ősz ember lép be.

A pap hosszasan nézte, mig felismerte; ő volt, Thord.

„Oly későn jössz?” mondá a pap és megállt előtte.

„Oh, igen; későn jövök,” szóit Thord és leült. A pap is hasonlóan cselekedett, és szóltanul varakoztatták egymást.

Vegre Thord így szóit: „Hoztam valamit, szivesen adom a szegényeknek.” Feláll, pénzt tesz az asztalra és megint leül.

A pap megszámlálja a pénzt.

„Sok pénz!” mondá.

„Ma eladtam felét a vagyonomnak.”

A pap sokáig hallgatott; vegre gyöngéden kérdezé:

„És mit akarsz tenni?”

„Valami jobbat.”

Azután megint elhallgattak, Thord a földre szegezé tekintetét, mig a pap mélyen reá nézett.

Vegre a pap szeliden szóit:

„Hiszem, hogy örömd lelt a fiadban.”

„Igen, én is azt gondolom, mondá Thord, és sóhajva föltekintve, két nehéz könygördült le szomorú arczaian.

Fordította Pervu M.

A csacjai kerület ügye. Popper báró, a csacjai kerület képviselője tudvalevőleg lemondott képviselői állásáról, még pedig Láncki Leónak, a kereskedelmi bank igazgatójának a javára. A két ur megegyezett a kerület sorsa felett: az egyik leköszönt, a másik pedig elfoglalja a helyét. Ugy látszik azonban, hogy a csacjai kerület választói szinte jogot formálnak ahhoz, hogy a saját ügyükben határozzanak, mert nem fogadták el a két uri ember megegyezését, s most már sem Popper, sem Láncki nem kell nekik, hanem felleptették ifj. Zichy János grófit, Fehérmegye tiszteletbeli aljegyzőjét. A fiatal gróf, mint mondják, az arisztokracia büszkesége, pártönkivüli programmal megy a harcra, a győzelem biztos tudatában.

A reklám lángeze.

I.

A jövő aggastyánjai fogják ezt a történetet elbeszélni unokáiknak, mikor már vége lesz a reklám századának, melyben most élünk.

Volt egyszer egy nagy, igen nagy város. Ebben a városban élt egy orvos, a ki föltalálta a szert, hogy lehet az asszonyokat megakadályozni abban, hogy férjeikhez hűtlenek legyenek.

Ez az orvos, mint önök elképzeltetik, rendkívül gyorsan meggazdagodott. Irt egy tudományos művet, melynek ez volt a címe:

Férjek utmutatója.

Ez a könyv csakhamar oly elterjedést nyert, mint a hamisított bor.

II.

De a szerenese állhatatlan.

Egy szép nap valami fogorvos arra az ötletre jött, hogy egy másik könyvet írjon, melyre ez volt írva: Ujabb utmutató férjek részére.

— Meglátjuk, ki győz, kiáltott föl orvosunk. És falragasokat nyomtatott, melyek öles betűkkel hirdettek:

„Az egyedüli helyes utmutató a férjek részére, a melyet X. X., dr. irt.”

„Az egyedüli csálhatatlannak, kipróbált kézikönyv a férjek részére a dr. Y. Y.-é”, felelt másnap a másik orvos kétéles betűkkel.

És a csata kitört e két specialista között, kegyetlen, kérlelhetetlen, titáni csata.

Dr. X. X. egy hatalmas ökröt pingáltatott a város falaira.

Alá volt írva: Én vagyok az a férj, a ki a dr. Y. Y. utmutatóját használom.

Dr. Y. Y. se késett a felelettel. Egy másik plakát jelent meg, a min egy szarvas volt festve, iszonyu agancsokkal.

Aláírva ez szavak:

— Én vagyok a férj, a ki a dr. X. X. könyvét olvastam.

Dr. Y. Y. vett egy papagályt, megtanította beszélni.

— Az egyedüli utmutató férjek részére a dr. Y. Y.-é rikácsolta a madár.

Ah! tehát megvesztegette a madárkereskedőket, kiáltott föl X. X. doktor, a ki előre betanította a nevére madarait!

És pár héttel azután dr. Y. Y. a kis fiát akarta beszélni tanítani.

— Hogy hívják az édes apádat?

— Dr. X. X.! gyógyogta a piczi.

Vetélytársam megvesztegette a dadákat.

III.

De a fogorvos akkor mesterfogást csinált.

Állított egy hatalmas szobrot saját költségén és talpazatára vésette:

Dr. Y. Y.-nak

a háládatos férjek.

A reklám óriási volt.

Dr. X. X. kétségbe volt esve.

IV.

Akkor megházasodott.

Ez által akarta bebizonyítani, hogy methodusa jó.

Dr. X. X.-né szerfölött szép volt. A nászéjen odament hozzá férje és fülébe sugta:

— Mondott kegyednek valamit édes anyja, Mathild?

— Igen, rebegé a nő szemérmesen, szemeit le-sütve.

— Mit?

— Azt, hogy a legjobb utmutató férjek részére a dr. Y. Y.-é.

— A nyomorult! — kiáltott föl a férj. Az anyósomat is megvesztegette! Most már nincs számomra egyéb hátra.

És futott, hogy a vízbe ölje magát.

V.

De a víz fenekére rohanva, berzalom fogta el. Egy köre ez a hirdetés volt vésvé:
„Öngyilkosok számára.”

„Miért hálnál meg te boldogtalan teremtes? Mert nem volt szerencés a házasságod? Eviczkélj ki a partra és légy boldog dr. Y. Y. kézikönyve segítségével!”

Dr. X. X. kikapaszkodott a partra és hogy ellenfelét most már csakugyan megsemmisítse, elkezdett a nejenek udvarolni.

Győzött.

— De midőn dr. Y. Y.-né dr. X. urat épp a legboldogabb emberré készült tenni, az riadva rettent vissza.

Egy esókot akart a nő dekolletirozott nyakára nyomni, de ott látta tetovirozva:

„Nincs többé hűtlen asszony!”

„Lásd dr. Y. Y. utmutatóját férjek részére.”

— Ez azután a lángez! kapott a fejéhez dr. X. X. És tönkre silányitva szédült a földre.

HIREK.

— **Ujabb telepítések.** Klekk, Zsigmondfalva, Katalinfalva, Écska, Lukácsfalva torontálmezei községek szegénysorsu lakói már régebben azzal a gondolattal foglalkoznak, hogy e községekből kiváljanak és a kincstártól kérendő földeken új otthon alapítsanak. Kérésükkel első sorban Pap Géza dr. országgyűlési képviselőhöz fordultak, ki a pénzügyminiszternél már megtette a szükséges lépéseket. A kincstár hajlandó a telepéseknek igen előnyös feltételek mellett háromezer hold földet adni. Ezen örvendetes eredményt a képviselő ur szombaton közölte a nevezett községek deputációjával, mely ez ügyben nála járt s így kilátás van, hogy rövid idő múlva Torontálmege ismét gazdagabb lesz egy életképes új telepes községgel.

— **Tisza ármentesítő társulat.** A nagybecskereki Tisza ármentesítő társulat választmánya szombaton ülést tartott. Jelen voltak: Mihalovits Ödön árvászéki elnök, Szathmáry Kálmán kincstári ügyész, Pap Géza dr. országgy. képviselő, Lindhof János kincstári ispán, Winkler M. az écskai uradalom igazgatója, Molnár Mihály társulati igazgató, Kluge Károly mérnök, Nikolics Bogdán jegyzőkönyvvezető és Rökk Iván miniszteri kiküldött. A választmány első sorban a folyó évi árvízvédekezésekhez szükséges anyagok beszerzéséről tanácskoztott, aztán pedig elhatározta, hogy a telefon hálózat a tiszai töltés egész vonalára lesz kiterjesztendő. A vészbizottságba 11 tagot választottak. Több kisebb fontosságú társulati ügy tárgyalása után az ülés véget ért.

— **Regatta estély.** A „Torontál” korcsolyázó és hajós-egylet szombaton a „Korona” szálló termeiben lezajlott estélye ismét bebizonyította, mily ügyesek ez egylet tagjai nemcsak a víz tükörén, hanem a sima parketten is, még a szürke börtben is, a hol a rémek legnagyobbika: az unalom szokott fenyegetőzni. Régen láttunk olyan virágos hangulatot, olyan általános és kitartó tánczkedvet, mint szombat este. S ez a jókedv tartott hajnalig, a mikor a társaság elhagyta a koronát. A diszes hölgykoszorúból a következő neveket jegyeztük fel: Rónay Jenőné, Delimanich Lajosné, Mihalovits Ödöné, Szathmáry Kálmáné, Piukovics Jánosné, Witt Lászlóné, Bene Dezsőné, Vattay Miklósné, Linyácsky Pálné, Petrovics Irén, Vlachovits Melanie, Herczegh Terike, Szathmáry Sárka, Vattay Margit, Piukovics Irma.

— **Magyar olvasókör.** A nagybecskereki magyar olvasókör szombat este sikerült felolvasó estélyt rendezett, melyen a megnyitót Szalay József elnök tartotta. Ezután Pokornyné Mariska asszony szó-

pen és mély érzéssel szavalta el Petőfi „Arvacsány” című költeményét. A szavaltat Bányai Jakabnak a „gyermekjátékokról” tartott felolvasása követte, mely írójának nagy olvasottságáról és szakavatottságáról tett tanúságot. Igen sikerült volt a program utolsó pontja: A modern mamák című humoros apróság, mely Uhlmann Viktor tollát dicséri, s Törös Tivadar kitűnő előadása mellett sokszor megkaczagtatta a közönséget. Örömmel láttunk a felolvasó estélyen nagy közönséget, s különösen a szép nem volt a szó legteljesebb értelmében szépen képviselve.

— **Abrányiék nálunk.** Említettük már lapunkban, hogy a nagybecskereki kereskedő ifjak minden lehető elkövetnek, hogy a magyar nemzet ünnepe, márczius 15-ike, a megillető fényvel legyen megünnepeelve. A kereskedő ifjak társulata közreműködésére kérte fel Ábrányi Emilt, az ismert költőt, és nejét Wein Margit asszonyt, a m. kir. opera csillagát. Ábrányiék a meghívást elfogadták, s mint egy ma délután érkezett távirat jelenti, mindketten részt vesznek az ünnepélyen. Meg vagyunk győződve, hogy az ünnepély rendezői a programot olyképp fogják összeállítani, hogy az méltó lesz Ábrányi Emil és nejének nevéhez, s Nagybecskerek város hazafias közönségéhez bizonyára nem hiába appellálunk, mert a közönség tömeges megjelenésével hozzá járulni az ünnepély fényéhez és díszességéhez.

— **A nagybecskereki kereskedő ifjak egyletének rendezései.** Elnök Moess Károly üdvözlő beszéde és azon figyelmeztetése után, hogy az egylet f. é. május hó 4-én a kezdetnek sok mindenféle nehézsége dacára, és teljes életerővel már három évig fog működni, az évi jelentés került felolvasásra, melyből a következő érdekesebb adatokat közöljük: Az egylet tevékenysége az 1891-ik évben nagy mértékben oda irányult, hogy a „Kereskedők betegsegélyező pénztárának” életbejuttatása sikerrel koronáztassék. Ez meg is történt, a meny nyiban az alapszabályok jóvá vannak hagyva és április hó 1-től kezdve a betegsegélyezés az önképző-egylettől elkülönítve van hivatva tovább működni. Tekintettel arra, hogy az önképző-egylet évi díjait leszállította, az egylet vezetősége azon reménynek ad kifejezést, miszerint a tagok száma (december hó 31-én 237 volt) lehetőleg még inkább fog szaporodni. Az egylet a múlt évben hat mulatságot rendezett, melyek közül márczius 15-ikének ünnepése és az irodalmi és zenestélyek legjobban sikerültek.

A megmaradt tiszta nyereség eme rendezések után, művelődési célokra 159 frt volt. A közgyűlés kellemesen kötelezve érezte magát Deutsch Zsigá és Brájjer Lajos uraknak, a rendezőknek, helyi lapoknak, a Lloyd-társulatnak és mindazoknak, a kik az irodalmi estélyek sikeréhez szívesek voltak hozzájárulni, legszebb köszönetét kifejezni. Október elsején egy 6 hónapos estitanfolyam kereskedelmi tantárgyakban, Knacsó igazgató és Szukk p. g. isk. tanár urak vezetése alatt nyitott meg, melyben az ifjuság 22 tagja iratott be. Azonkívül Knacsó igazgató ur hetenkint kizárólagosan a magyar nyelvet is tanította; ezekben az órákban az ifjuság Steinbach Antal tanfelügyelő ur szíves támogatása folytán ingyen vehetett részt. A nevezett három tanfelnunak a közgyűlés szintén leghálásabb köszönetét fejezte ki. Az egylet könyvtára 340 kötetből áll; 99 tag 979 könyvet olvasott. Azonkívül 14 újság, sajaklapok, politikai és saép-irodalmi lapok tartatnak. Az 1892-iki vagyonomérlegből kitűnik, hogy az egylet 5938 frt 25 kr. tiszta vagyonnal rendelkezik, többnyire takarékpénztári

kényvecskékben. Adóssága nincs. Aligha van még Becskereken egylet, mely ilyen számokkal dicsekedhetne! — Három év alatt az egylet, tekintetbe véve a még beaváltandó részjegyeket is, 2022 frt 60 krt takarított meg. — A vagyonnak legnagyobb része a felállítandó betegsegélyező pénztárnak kiszolgáltatandó. — Habár az egylet a m. idejében kibocsájtott részjegyeket, illetőleg arra kötelezte magát, hogy három év alatt azokat kisorsolanda, a közgyűlés mégis azt határozta, miszerint a még ki nem sorsolt 284 részjegy már most, 2 év lefolyása után, fizetessék ki, vagyis váltassék vissza a tulajdonosoktól. A fentnevezett 284. szám az egyleti helyiségben fog közszemlére kitétetni. — Együttal elhatározta a közgyűlés azt is, hogy olyan részjegyek, melyeket mátlól 4 hét alatt Moess Károly egyleti elnökénél nem mutatnak be, ugy tekintetnek, mintha a tulajdonos azokat az egyletnek ajándékozni kívánja. Az egyleti orvos 1892-ben összesen 169 beteget 1540 esetben gyógykezelt. Ajándékot vett az egylet: Stagenschmidt Paulin urnőtől 50 frtot, a torontáli takaré- és hitelbanktól 20 frtot, a nagybecskereki tak. és előlegegylettől 10 frtot, a nagybecskereki népbanktól 10 frtot, összesen 90 frtot.

A közgyűlés a nevezetteknek leghálásabb köszönetét fejezi ki.

Következtek a választások: Weisz Izó tiszteletbeli tag indítványára egyhangu felkiáltással választattak meg három évre: Moess Károly elnöknek, dr. Brájjer Lajos alelnöknek, dr. Végh Lajos ügyésznek, Holländer Ede titkárnak, Eisler Henrik jegyzőnek, Spiro Károly pénztárnoknak, Hiller László ellenőrnek, Deutsch Armin hásgondnoknak, Brucker Lajos könyvtárnoknak és végre a választmány 15 tagja. Miután dr. Brájjer indítványára a közgyűlés az egylet fardhatlan elnökének, Moess Károlynak, kinek buzgalmanak első sorban köszönhető az egylet rohamos fejlődése, jegyzőkönyvi köszönetet szavaaz, a közgyűlés az elnökség éltetésével feloszlott.

— **Táncmulatság.** Még a farsang kellő közepén és csak ritkán esik meg nálunk az a csoda, hogy két este egymásután mulassanak. S ime a bójtben, amikor az embereknak bűnbánólag otthon kellene ülniök, megbánniök a mit a farsangban vétkeztek, ugy tánczolnak, hogy minden táncmulatság két újabb mulatságot szül. Így volt ez tegnap is, az Eisenstädter Béla által rendezett táncestélyen, amikor a Korona szálloda nagy terme egészen megtelt tánczolni és mulatni vágyó fiatal lányokkal és fiatal emberekkel, kik szakadatlanul áldoztak passiójuknak míg a szürkülő hajnal haza nem szállította őket. A jelenvolt hölgyek névsora a következő: Dr. Klein Mórné, Deutsch Zsigáné, Strasser Miksáné, Geiger Manóné, ösv. Reinerné, Reisz Miksáné, Kurländer Imréné, Jokly Zsigmondné, Feldheim Dávidné, Schwarz Samuné, Ecksteinné, Hirtensteiné, Marksteiné. Lányok: Geiger Zsenni, Feldheim Irma, Kohn Róza (Fehérttemplom), Deutsch Rasi, Jokly Irma, Klein Etel, Steiner Hermin, Novák Ilona, Schwarz Julcsa és Ilona, Eckstein nővérek, Markstein Hermin, Záray Róza. — A mulatság tiszta jövedelme 5 frt, melyet a rendező egy szegénysorsu ifju felszégelyezésére fordított.

— **A délvidéki kiválóbb pénzüntézetek tiszta nyeresége az 1892. év folyamán a következő volt:** Temesvári első takarékpénztár 77.057 frt. Osztrák-magyar hivatalnok-egylet temesvári fiókja 43.835 frt. Verseczi takarékpénztár 28.346 frt. Dettai takaré- és hitelegylet 25.061 frt. Oraviczi takarékpénztár 23.304 frt. Délmagyarországi kereskedelmi és gazdasági bank 20.094 frt. Nagybecskereki takaré- és előlegegyelet 18.252 frt. Vingai takarékpénztár 15.784 frt. Első temesvári takaré- és hitelegylet 14.500 frt. Temesi takarékpénztár 13.618 frt. Nagybecskereki takarékpénztár 10.942 frt. Torontálmegyei takaré- és hitelbank 10.268 frt. Gyertyámosi takarékpénztár

10.156 frt. Zombolyai takaré- és hitelegylet 10.158 frt. Lugosi népbank 9950 frt. Nagybecskereki Népbank 9694 frt. Uj Arad és vidéki népbank 8213 frt. Temesvár-Gyárvárosi takaré- és hitelegylet 6625 frt. Mokri néptakarékpenztár 6035 frt. Temesvár-gyárvárosi népbank 5769 frt.

— **Tavaszi a télben.** A Hunyady-utcai corso tegnap megeléknült. A nap szokatlannul fényes volt s a meleg verőfényes levegő mintha minden járó-kelőnek a hangulatába belopódzott volna, oly kedélyesek voltak az arczok, szemek. A corso megeléknült, a hölgyek mosolygós tekintettel, kacagós jókedvvel sétáltak egész délelőtt. A verőfény délutánra még szebb lett s egy-egy ur már meg is merete koczkászni, hogy az unalmas téli kabátot odahaza hagyja. Általában derült volt az egész város, mintha a tavasz hangulata terjedt volna szét mindenütt. Be is illett volna valami kisebb korai tavaszi napnak a tegnapi s ha így halad előre az idő, maholnap feltűnik a tavasz első hírnöke — nem a fecske, de az überczyher.

— **Vonatkisiklás Szeged közelében.** Szegeden vasárnap reggel villámgyorsasággal terjedt el a hire annak, hogy a város közelében, Szatymáz és Dorosma állomások között vasuti szerencsétlenség történt. A hír, mely tulozva adta elő a történeteket, ugy szólt, hogy Dorosma közelében két vonat összeütközött, s több mint 50 emberélet esett áldozatul. Szerencsére e híresztelések nem bizonyultak valósnak. A tény mindössze annyi, hogy a Szegedről reggel 6 órakor indult omnibusz-vonat Szatymáz és Dorosma állomások között kisiklott. Sérülés csak egyetlenegy történt. Janki Antal vonatvezető ugyanis a kisiklás percében, a szolgálati kocsiban oly helyzetben állott, hogy a szolgálati kocsiból kiesett, s keze felszorulva maradt az ajtóban. Ujjai elszakadtak, s fején zuzódást szenvedett. Az utasok közül baja senkinek sem történt. A szerencsétlenségről a következőket írják:

Dorosmát alig hagyták el az utasok, egyszerre csak a kocsik erősebben inogni kezdettek, valami recsegés volt hallható, vaspántok horzsolták a sineket, a kocsik egymásra lökődtek. Az utasok felugráltak helyeikről, némelyek az ajtót akarták kinyitni, mások az ablakokat, rémületől úgyve, hogy azokon át keressenek menekülést.

De hirtelen egy nagy zöreij és hatalmas lökés következett a rémületre, a kocsik kisiklottak, a vonat felborult.

A kocsik egymásra döltek, s az utasok sikoltozása, jajveszékése hangzott föl. Az egymáson átbukott utasok a nagy zavarban maguk sem tudták mi történt velük? Csak a vészfütyre emlékeztek, mely a kisiklás előtt még füleikben süvöltött. A podgyászok a kötélműzatról az utasokra hullottak le, kik egymásba vágódva ocsudtak fel lassankint rémületükből.

A vonatvezető kibukva a kocsiból, véres ujjával az ajtóban fennakadva, kintől eltorzult arcczal, várta megszabaddittatását. A segély megérkezett, s a szerencsétlen embert a közei órházhoz vitték be, hol az első segélyben részesült.

Az utasok közül néhányan teljesen jelentéktelen sérülést szenvedtek.

A kisiklás fél 7 órakor a Dorosmán tul levő 309-es számú órház közelében történt, amely órház „Kattós Határ” névvel, feltételes megálló helye volt ezelőtt az omnibuszvonatoknak.

A szolgálati kocsi után való III-od osztályu kocsi, melyben szerencsére utasok nem voltak, zökkent ki legelőször, ez maga után vonta a többi kocsikat is, s minthogy a mozdonyvezető rögtön nem fékezhetette gépet, a kocsik a vágány mellett menve vonszoltattak tovább a kisiklástól mintegy 100—120 méter távolságra. Itt azután egész az árokhoz

érve, lefordultak a kocsik a vágányok mellől.

Az utasok, midőn magukhoz tértek nagy ijedelmükből, bevárták míg a segélyvonat Szegedről megérkezik, hatan közülük visszatértek Szegedre, 14-en pedig a kisiklott vonat mozdonyán Szatymazra szállítottak. Ezek mindannyian tanyai emberek voltak.

— Szabadságharcunk országos erekllye muzeumának Budapesten leendő fentartására a kultuszminiszter évi 1500 frt segélyt helyezett kilátásba. Fő- és székvárosunk tanácsa pedig már ez év elejétől fizetendő évi ezer forintot szavazott meg ugyan e célra. A muzeum rendezősége országos gyűjtést indít és fölkéri a nagy közönséget, hogy kiki tehetségehez mérten támogassa a fő- és székvárosba illő szabadságharczi muzeum fentartását. A rendezőség felszólítja az 1848—49-iki tárgyak, képek stb. tulajdonosait, hogy e becses ereklyéket ne hagyják megsemmisülni a vidéken, hanem küldjék azokat, a fővárosi szabadságharczi erekllye muzeumnak Budapestre, Károly-körút 3. sz. a. a hol az egész ország közönsége lelkesedést és hazaszereget meríthet azokból, míg a vidéken szét-szórva elrejtve és föl nem keresve lassan-lassan elpusztulnak a mi dicső szabadságharczunk szent ereklyéi. A szabadságharczi erekllye muzeum Budapesten nagyszámú és értékes olyan kepeket és könyveket kapott ajándékba, a melyekből a rendezőség mindenkinek küld csere-ajándékképpen példányokat az 1848—49-iki muzeum fentartására küldött pénzüsszegekért vagy a muzeumnak küldött olyan ereklyékért, a melyekért a tulajdonos pénzt el nem fogad.

— Életunt leány. A temesvári „Püspöki hid”-nál tegnap délután Lutz Anna, 17 éves, helynelküli szobaleány egy, a jégtől tiszta helyen a Begaba ugrott. Klement Adolf jászberényi fuvaros 22 éves fia nem sokáig habozott, hanem úgy a mint volt, ruhasót a leány után ugrott és sikerült neki az életunt leányt a Begából kimenteni. Időközben a mentők is megjelentek a helyszínen és a leányt a városi kórházba szállították. — Lutz Anna tegnap reggel Schwalbach Teréz lakásadónőjénél egy nyílt levelet hagyott vissza, melyben bucsút vesz Saágh közönségekben lakó szüleitől. A levél így hangzik: „Szeretett Schwalbachné! Én többé nem térek vissza. Szüleim, — mint maga is tudja — semmit sem akarnak tudni rólam és ha netán tudakozódnának utánam, adja értésükre, hogy egyetlen leányuk holttestét a Bega folyóban találhatják fel. De még egy szerény kérésem volna szeretett édes anyámhoz, hogy gyermekemről halálom után gondoskodni sziveskedjék. Kedves jó anyamtól és ismerőseimtől bocsánatot kerek, de maskep nem tehettem, mert Ernőm vegkep elhagyott!”

— Csendélet a pusztán. Bál után történt a pusztatekethealmi iskolánál, hogy egy ember valami ok miatt benyitott a tanterembe, állítólag a gyermekeket akarta hazá vinni a szánon a ott a tanítóval, Tóth Jánossal vitába keveredett, minek a vége az lett, hogy a tanító egy lapáttal kitessekelte a civist a teremből. A polgár kifogásolta az udvariasság és ildomoságnak ezt a szokatlan módját, miért Tóth János annyira feldühödött, hogy a megrémült gyermekek előtt revolvert szegzett a polgár mellének s lelövással fenyegette. Szerencsére az ember elmenekült s a tanító ellen megtette a fenyegető följelentést. Az egyház is elrendelte ellene a vizsgálatot, mely elé annál is inkább kíváncsian tekintünk, mert a múlt évben ennél sokkal kisebb ok miatt vérig saklaltak egy tanítót.

— Időjárás. (A budapesti közp. meteorológiai intézet távirati tudósítása.) A felhőzet változó, levegő enyhe, jelentékeny csapadék nélkül. Kevés hőemelkedés.

Irodalom és művészet.

* Vizváry Szegeden. Vizváry Gyula, a nemzeti színház kiváló művésze, e hó 28-án és márczius 1-én Somogyi Károly szegedi színtársulatánál fog vendégszerepelt. Ez alkalommal a társulat „Pry Pál”-t és az ideges nőket” adja elő s ez előadások iránt nagy az érdeklődés.

* A Dugonics Társaság pályázatai. A szegedi tudományos és szépirodalmi társaság megkezdett működésének komolyságát és jelentőségét semmi sem bizonyítja jobban, minthogy már az első évnek kezdetén több jelentékeny irodalmi pályázat kihirdetését határozta el. A most kihirdetett pályázatok a következők:

I. A tudomány-művelési osztályból:

Irassék meg „Szeged és Délmagyarország” (Eredmények és czélok a magyarosítás és közművelődés szolgálatában) czimvel Szeged magyarságának kulturális és nemzeti hatása a délvidékre ugy a multban, mint a jelenben, szem előtt tartva azon jövő czélokat, melyek a délvidéken az egységes nemzeti eszme fejlesztésére kitűzendők és elerendők lesznek.

A pályamű legalább 8—10 nyomtatott ivre terjedjen.

Jutalma 400 korona.

II. A szépirodalmi osztályból:

a) Kivántatik egy költői elbeszélés, melynek tárgya lehet történeti, mondai, vagy a jelen életből vett;

b) Kivántatik továbbá egy elbeszélés (novella), melynek tárgya a modern társadalmi életből legyen merítve.

Szükséges, hogy e művek lelemény, jellemrajz, kompozíció és technika tekintetben abszolút irodalmi becses birjanak.

Jutalom egyenkint 200—200 korona.

Mindhárom pályamű idegen kézzel olvashatóan leírva jelíges zárt levél alatt 1893. évi szeptember hó 15-ik napjáig a társaság elnökségénél nyújtandó be. A nyertes művek a szerzők tulajdonai maradnak, a kik egy év lefolyása alatt azokat kiadni tartoznak.

Ennek elmulasztása esetén a kiadásra a társaság lesz jogosult.

Szegeden, 1893. év február hó 24-én.

Békefi Antal, Lázár György dr.,
főtktár. elnök.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése február 27-én.)

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőházban ma folytatták a földmívelésügyi tárca költségvetését.

A tárca mellett Miklós Gyula beszélt, magvas beszédben fejtegetve az okokat, melyek őt a tárca elfogadására bírják.

Utána Bernáth Dezső, Bujánovics Sándor, Ernuszt Kelemen beszéltek.

Ülés vége délután 2 órakor.

Pártvezérek egymás ellen.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hir szerint holnap a függetlenségi pártban nagy vita lesz a polgári házasság felett Eötvös Károly és Polónyi Géza közt.

Vajay baja.

Budapest, február 27. (A „Torontál” ered. táv.) A függetlenségi pártban tegnap este értekezet volt, melyen sokan kikeltek Vajay ellen. Vajayt hirszerint kifogják a pártkörből zárni.

A fejedelem születés napja.

Budapest, február 27. (A „Torontál” ered. távirata.) Szófiából jelentik, hogy a város nagy fénnel ünnepelte meg tegnap a fejedelem születés napját.

A Kossuth-nóta.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A népszínházban tegnap este ismétlődtek a tüntetések. A közönség kívánságára Solymossy kénytelen volt a Kossuth-nótát teljes szöveggel egymás után négyszer elénekelni. A közönség együtt énekelte vele és zajosan megéljenezte.

Arad a kötelező polgári házasság mellett.

Arad, febr. 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Tegnap több városi képviselő értekezetet tartott, melyen az egyházpolitikai kérdések beszéltek meg. Az értekezet kimondotta, hogy helyesli a kormány egyházpolitikai programját, és megbízásából dr. Barabás Béla országgyűlési képviselő a legközelebbi közgyűlésen indítványozni fogja, hogy a törvényhatósági bizottság intézzen feliratot, melyben helyeslését fejezi ki a kormány egyházpolitikája iránt s kívánatosnak tartja a kötelező polgári házasságot, polgári anyakönyvvezetést és a zsidó vallás reczepezióját.

A polgári házasság ellen.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nagyszébenből távirják, hogy Papin gör.-kel. esperes, Rusus gör.-kath. esperes, Komsa tanár és Bani hírlapíró a Tribune szombati számában márczius 3-ára gyűlésre hívták össze a román választókat, hogy állást foglaljanak a zsidó vallás reczepeziója, a polgári anyakönyvvezetés és polgári házasság ellen.

Árvíz.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kalocsáról óriási veszedelmet jelentenek. Az egész környék víz alatt van. Az asszonyokat és gyermekeket Gergyéből Úszodra szállítják. Bethlen miniszter Földváry alispánt miniszteri biztosként Kalocsára küldte.

A Maros megindult.

Nagyszentmiklós, febr. 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Maros jege tegnap estig felülről egész a deszki határig megindult. éjfél tájt azonban több meder elfajulásnál megakadt, legnagyobb a torlódás a Becsekarika felletti zátonytól Klárafalváig, hol a Maros medre 32600 m. hosszban felszínig betömődött, a víz a legnagyobb, 98 cmt megközelítette; felülről a jégzajlás szünőfélben lévén, veszély most még nincs.

Nis veszélyben.

Budapest, február 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nisből távirják, hogy a város nagy részét elöntötte a víz. Több ezer háznál nagy a veszedelem, a városban óriási pánik uralkodik. A hatóság későn látta be a veszély nagyságát és későn fogott az elhárításhoz.

REGÉNY-CSARNOK.

Málnássyné.

— Elbeszélés. —

Írta: Scossa Dezső.

12-dik folytatás.

Karándy felkaczagott.

— Hja! öcsém, ha te oda mégysz és nőül kéred, miután előbb minden lehető hazugságot elmondtal neki, úgy nem nehéz.

— Tudja, hogy sohasem nőülök!

Kiegyenesedett és kezét nyújtotta. Ugy állt ott, mint egy Tomiris, kihívólag és dőlve. Nem az az ifju volt, a ki szerelmét kihizelgi, esdeklí, de a szivrabló, a ki hódít és részvétlen egykedvűséggel füzi lánczra a rabságra vert sziveket. A kihívás elől nem lehetett kitérni. Karándy kézbe csapott.

— All! — mondá hidegen.

Sándor visszatért helyére és erős akarat- tal leküzdeni igyekezett felindulását. Az egész társaság nagyon jól mulatott e fölött az esemény fölött, csak a kis doktor izgett- mozgott.

— Szapperiot! Mindennek van határa uraim. Hová gondolnak önök. Fogadni egy nő erényére, aki semmit sem vétett ellenük, áki nem védelmezheti magát. Nem, ez nem járja, — még tréfának sem jó.

És nem akarta elhinni, hogy nem tréfa az egész dolog. Hiszen itt nincs helye a komolyságnak, itt minden csak a mulatság tárgya!

Mikor aztán látta, hogy felében sem tréfa az, elszörnyűködött és protestált. A lovagiasság és férfiaság nevében tiltakozott e ogadás ellen. Nem is hallgattak rá. A felső asztal tombol a jókedvtől. Hiszen Karándy nyeresége több mint bizonyos. Ez mindenkinek a legbensőbb meggyőző- dése volt. Előhívták a korcsmáros és tudat- tak vele, hogy fogadás történt, nagy áldo- más lesz reá. Az mosolyogva hallgatta, biztos tudatában annak, hogy az uri társa- ság minden ilyen csinyje az ő zsebébe hízalja. Egyéb nem érdekelt.

— De hát mibe is fogadtunk öcsém, — kérdé Karándy, a kit a dolog szintén jó kedvre hangolt.

— Gavallér ember nem kérdi azt, a vesztés fizeti, amit utólag megállapítanak, igaz e Sándor? — mondá Battik Pista, barátja vállát veregetve, mintha csak eny- híteni akarná és védelmébe venné, akit sajnált, hogy egy kicsit elvetette a sulykot.

Ez ellen senki sem emelt kifogást; hiszen Korda Sándort, ki nem tarthatta igazi gavallérnak? És a fogadás híre szárnyra kelt a két asztalt sűrűn látogató idegenek között is. Nem érdeklődtek annak lényege iránt, nem firtatta senki, hogy miért, mire fogadtak, előttük csak az volt az érdekes, hogy a fogadás révén egy jó estéhez jutnak, izletes vacsorával, sok borral, cigány- zenével és nótával.

A dolog maga, a „Próféta“ falai között titokban maradt. Korda Sándor mintha maga is bánta volna már, hogy az egyszer megmondatlanul cselekedett, visszaesett titokteljes elmerülésébe.

Valami belső ösztön csábitotta arra az esztelen lépésre, vagy feljogosítva érezhette magát egy merész állítás kockázatására, ki tudta volna megmondani? Arankát alig ismerte s így nem volt valószínű, hogy as okot adhatott volna kedvezőtlen ítélet le- vonásá-ra. Ejb! a pillanat hatalma magyaráz- hatta csak meg ballépését s indokot adha- tott reá, hogy az egész női nemet az egyének után ítélte meg, akiknél bő tapasz- talásai voltak, úgy mondták.

Nem tartozott azok közé, a kik az erős érzelmeket, szenvedélyt csak guny tár- gyává tenni igyekeztek, akiknél a nők iránti tisztelet bájaiknak megsértése, nevet- ség volt csupán. De nem a saját büszke- sége tükröződött-e szavaiban, azé a büszke- sége, a melyet a szép özvegy talán akaratla-

nul is érintett egy észre nem vett köszöntés, egy rosszkor tett félretekintés vagy bármely csekélység által.

Bármiként volt is, nem az egyenes utat választotta s ha boszu, vagy sértett hiúság vezette, meg kellett volna elégednie vele szemben is cynicus semmibe vevésével, de nem lett volna szabad ilyen nyilvános tá- madást intézni az ellen, a ki magát nem is védelmezhetett; nem kellett volna a mér- legre dobni egy nő legnagyobb ékességét, legdrágább kincsét, egy olyan nő erényét, a kihez a gyau arnya sem férhetett.

A kimondott szó, a minek astán a férfias határozottság máza olyan rossz végét szülte, megbánást, lelki furdalást okozott neki, a mely fokozottabban kinezta, a mint azok társaságába került, a kik erre emlékeztették. Szabadulni igyekezett hát tőlük, ha azon, a mi már megtörtént, másként nem segít- hetett. Otthagytá a várost és kiment a tanyára, hol az ősz tiszta sugárai között, gondok és elfoglaltság által enyhületet és feledést remélt találni.

Odabenn meg ezalatt nem ment le a napirendről az ominosus fogadás. Sándor távozásával Karándy chanceai elmelkedtek, hiszen az a gyerek akaratosan elveszti azt, ha éppenséggel nem törődik vele.

— Hát mikor is iszszuk meg az áldo- mást? — fürkészték.

Csak most jöttek reá, hogy a határidő sines megállapítva. No, szép história, sem fogadási díj, sem határidő. És ilyenre kéz- becsap egy fiskális, a ki azt vitatja, hogy a fogadás is olyan szerződés, mint a mit stemplis papíroson kötnek.

Hiszen így elhuzódhatik in infinitum, egész az itéletnapig az egész komédia, hiszen így Korda Sándor semmire sem kötelezhető. De nemesak ezek voltak a fogadás hiányai. Hogy bizonyítja be akár egyik, akár másik, hogy nyert? Nincs ki- kötve az sem, hogy mi teszi vesztessé a feleket. Korda Sándor egyszerre csak elő- lép és azt mondja: nyertem. Ki bizonyítja be az ellenkezőt? No igen, határozott vessz- teség reá néve, ha Arankát nőül vesszi. Akkor nyilvánvaló, hogy kísérletei nem sikerültek. De hát mit is kell megkísé- relnie?

Amiránta való hajlandóságnak jelét akarja bemutatni, — de hogyan? és mi legyen az? Egy ölelés a kert árnyas fái között, a mik mögött egy bites tanu leskelődjék, vagy csók, a mi egy önfelédt perczben el- csattan, vagy mi hát? És ez egyik sem bizonyít semmit, valami erőszakos railleur a legszűzsebb ajkat is meglaphatja, a körül- mények összejárásza még a legártatlanabb közeledést is ölelésnek tüntetheti fel.

Kezdték hinni, hogy Sándor mindenképen a vesztés. És Battik Pista is hinni kezdte, hogy Sándor nem banná már, ha a fogadás díját behajtották volna rajta, mert nem hitte képesnek arra, hogy egy nőhöz köze- litve, bizonyos idő múltán e szavakkal áll- jon elé:

— Asszonyom, én önt csupán játékszer- nek használtam, hogy egy balga fogadásból mint nyertes kerüljek elő és miután oly szives volt céljaimat legjobb tehetségei szerint előmozdítani, fogadja köszönetemet, én nem fogok többé alkalmazlakodni.

De Sándor nem nyilatkozott szándékai- ról. Olykor, ha be is hajtott a városba, csak azért hajtott be, hogy munkásokat vigyen ki magával, vagy másnemű dolgait végezze, a fogadásról szót sem ejtett.

Es a dolog nap nap után halasztódott. Az ősz lassan elmúlt, leszüreteltek. A hosszú esték egyhangu unalomban teltek el, a hosszú eszések felverték a sarat. Astán lágy pihékben szállt alá a hó.

A kis doktornak volt meg csak az elég- tétele és esténként, amint a Prófétától haza baktatott, fülére húzott köpenyébe beledör- mögte.

— Semmi sem lesz belőle. Szapperlot! Az ilyen dolgok magukban hordják már ítéletüket.

(Folytatása következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nőcskerek vasutvonalon

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Eikinda—Nagy-Becserek.	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.09	4.46	8.04
Beodra	"	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	"	5.36	5.36	9.02
Kumán	"	6.06	5.56	9.22
Melenze	"	6.40	6.15	9.42
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becserek	"	7.38	6.51	10.18
Versecz	érk.	11.59	—	—

		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Becserek—Nagy-Kikinda.	ind.	5.50	12.00	7.20
Nagy-Becserek	"	6.08	12.21	7.44
Ellemér	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	"	7.11	1.49	9.19
Beodra	"	7.45	2.29	10.04
Karlova	"	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
	Temesvár "	—	5.20	4.24
	Budapest "	1.20	—	7.16

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain

		3647*	3601	3611
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I. II. III. o.		
Versecz—Nagy-Becserek.	Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	"	5.50	2.20	—
Versecz-Rét	"	5.57	2.26	—
*Temes-Paulis	"	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	"	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	"	6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya	"	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	"	6.37	3.13	—
Zichyfalva	"	6.49	3.25	—
Györgyháza	"	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	"	7.16	3.57	—
*O-Lécz	"	7.24	4.07	—
Kanak	"	7.33	4.19	—
Bóka	"	7.49	4.38	—
Szécsány	érk.	8.00	4.52	—
	Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	"	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes.	"	4.50	8.43	5.46
Lázárföld	"	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becserek-Bégapart	"	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becserek	"	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	"	8.36	—	11.13
Budapest	"	1.20	—	7.01
Temesvár	érk.	—	—	4.24

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány—Párdány.	ind.	9.34	5.48
Módos	"	9.56	6.15
*Fény	"	10.07	6.27
Párdány	érk.	10.18	6.39

		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány—Szécsány.	ind.	7.00	3.50
*Fény	"	7.13	4.03
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 óratól fogva reggeli 5 óráig 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

Hirdetések.

Pályázati hirdetmény.

A nagybecskerek kereskedők beteg- segélyző-pénztáránál két orvosi állás 250—250 frt évi fizetéssel betöltendő. Ennélfogva felhivatnak azon okleveles orvosok, kik ezen állásokat elnyerni óhajtják, kik kérvényeiket f. é. márczius hó 18-ig az alulirt igazg. elnöknel benyujtsák.

Nagybecskereken, 1893. február hó 25-én.
A „Nagybecskerek kereskedők beteg- segélyző pénztára igazgatósága:

Holländer Ede, Franz J. L.,
titkár. (658—1.1.) elnök.

H i r d e t é s e k.**Pleitz Fer. Pál****könyv- és könyomdája****Nagy-Becskereken**

Uri-utca 276-4. szám alatt

ajánkozik mindennemű

nyomtatványok

gyors és izléses elkészítésére.

Nagy raktár

mindennemű

nyomtatványokból.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.